

Sygn. akt III Ca 758/17

UZASADNIENIE

W dniu 29 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy w Łęczycy wydał wyrok w sprawie o sygn. akt I C 119/15 z powództwa S. O. przeciwko (...) Centrum S.A. z siedzibą w K., w którym częściowo uwzględnił żądanie pozwu.

(wyrok – k. 253-253v)

Od przedmiotowego wyroku apelacje wniosły obie strony. Powód, z ostrożności procesowej, wniósł o nieobciążanie kosztami procesu stosownie do art. 102 k.p.c.

(apelacja – k. 268-273, k. 277-286)

Na terminie rozprawy apelacyjnej 14 września 2017 r. strony zawarły ugodę sądową.

(ugoda – k. 332)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wobec zawarcia ugody sądowej, wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stało się zbędne stosownie do art. 355 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Sąd umorzył zatem postępowanie w sprawie. Wyrok Sądu Rejonowego należało uchylić stosownie do art. 386 § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 104 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c.

O obowiązku zapłaty nieuiszczonych kosztów sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 104 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 ze zm.). Nieuiszczone koszty sądowe wyniosły 3.842,49 zł, wobec czego pozwany jest zobowiązany uiścić połowę tej kwoty, tj. 1.916,24 zł.

Na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. Sąd postanowił nie obciążać powoda kosztami sądowymi. Zgodnie z powołanym przepisem, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 sierpnia 2012 r. (V CZ 26/12, LEX nr 1231638), przepis art. 102 k.p.c. wyraża zasadę słuszności w orzekaniu o kosztach, stanowiąc wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Podstawę do jego zastosowania stanowią konkretne okoliczności danej sprawy, przekonujące o tym, że w rozpoznawanym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby niesłuszne, czy wręcz niesprawiedliwe. Art. 102 k.p.c. znajduje zastosowanie "w wypadkach szczególnie uzasadnionych", które nie zostały ustawowo zdefiniowane i są każdorazowo oceniane przez sąd orzekający na tle okoliczności konkretnej sprawy. Do okoliczności tych zalicza się m.in. sytuację majątkową i osobistą strony, powodującą, że obciążenie jej kosztami może pozostawać w kolizji z zasadami współżycia społecznego. Przy zastosowaniu art. 102 k.p.c. mogą być również brane pod uwagę okoliczności dotyczące charakteru sprawy (zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2012 r., II CZ 95/12, LEX nr 1232771, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2012 r., I UZ 86/12, LEX nr 1228427).

W postanowieniu z dnia 26 września 2012 r. (II CZ 100/12, LEX nr 1232760) Sąd Najwyższy wskazał, iż ocena, czy w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony należy do swobodnej decyzji sądu ze względu na konieczność zapewnienia poczucia sprawiedliwości oraz realizacji zasady słuszności.

Powód wraz z żoną utrzymują się z kwoty 2.500 zł miesięcznie. Koszty sądowe w kwocie 1.916,24 zł prawie wyczerpują zatem miesięczny dochód powoda. Jednocześnie w okolicznościach niniejszej sprawy powód mógł pozostawać w pozostawać w subiektywnym przekonaniu o zasadności swych żądań, co stanowi jedną z podstaw do zastosowania przepisu art. 102 k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2012 r., I CZ 34/12, LEX nr 1232459, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 11 kwietnia 2014 r., I ACa 9/14, LEX nr 1455540).

W tym stanie faktycznym należało orzec jak w sentencji.

Anna Anduła –Dzikowska Z. R. O.